

+

V. 513/163.

Nagy-Kőrös, jan. 21. 1854.

Kezelve az utolsó,

Velem bír én úgy első, mint második levelét, s
 hogy amarra nem válasszom, oká csupán az,
 mert könnyebb volna 100 bolhát önkeltetni,
 mint három könyvet Arany-, Trentovics- és
 Szilágyi Sándortól; már pedig egyet sem akar-
 tam küldeni és válasszani. Hej, Szilágyi
 elvitte, Horvayt nálam van, Mentovicsot
 és a másik jó matracot több irrom felpólitot,
 taw, adnak ide, a mi nem az övék, - s a
 "ma virnem", holnap virnem" igéretet dacára
 "ex napságig is náluk van. Teljesleg, araz
 jövő Pénteken Menzowfky Peppre késkül,
 hogy a "Kisrész könyvek" kihajtassa: akkor,
 és általa beüldözni a könyveket, ha ugyan
 öre tudom "elegálni".

Hogy a te reményed... akarom mondani:
 regényed buxít, azaz megbukott, végelentül
 sajnálatos. Megmondtam, Angyalbanda, ne menj
 az alföldre! Mics China? Shiras? Japán?
 Meico? Okahaiti? Mics jät/katod regé,
 nyedet Erdélyben ispedig annu..... Ha mégis
 Pecebahust szeretel, vagy az Akaciro,
 kat, kerulokat, scyrusokat, és több efféle
 jó kezesregény lelkedet. Akkám meg "Vita brevis,
 ars longa" e pedans mondatot, barátom, for
 ditsd meg, hogy hosszú életű légy e földön, araz
 laotsd kem elvö: ars brevis, vita longa mert
 ha egy beüldözött "hön apokig" iror, felkopit az
 állad. A jó tanács évrám is ráimfeire.

A

1871. 12. máj. 18. gyűjt.

Mert hát én is addig esüröm-ésavarom, főzöm,
kocotom a servertet, míg uszójára „gondban elúszik a
gondolat.” Ha az hiszed, hogy én itt valami
örvénstől emelkedett tevék akar Joldiban, akár a
hunnikákban, akár más egyébben: felette csatlakozó
zol. Javítgatok bíz én övéim, — de mit? Négy
országbeli tanulónak stilisztikai bűneit, heten
két; s ezek már a keletkezésig csupa bol-
dogság, mert nekem nem kellett a nagyremé,
nyű pöcsök verseit még ki is javítani. Ha az
kán egy-két szabad óráim akad, keülok nagy jén
kembe (nb. az is acquiráltam már) s pipára gyűjt,
vám, sumigilon a világot, vagy legfőlebb harag,
fém, hogy nálunk, círciter az Orpád kirá-
lyok, vagy Lajos — Mátyás alatt megvan olyan
epicus ~~szöveg~~ sem esepiredet, mint Firdusi. De,
vigue beláttam, hogy korunkban, még nálunk
is, az eps nagyon mindra csinált virág: a
kölsimét magát is, publicumát is vagy hat
paratdal hátra kéne vinnie, ha csak beláma,
terben, flosculusokat nem akar patogatni: s az
nem oly könnyű dolga. Hol az anyag? a garbag
mondakör? a mythologia? Csináljunk! Kövönön
képeu. Ez csinálni nem lehet, ez csinálódik.
Nem tudom, benn van-e az „aestheticai” prózában a
terminus: „epoeri hitel” de én annyira értem ennel
hatalmat, hogy történelmi, vagy mondai alap nélkül
nem vagyok képes alakítani; talán nincs inventi-
ó, phantasia: elég az hová, hogy nekem,
ha építeni akarok, kéglá kell és mélt. Exert

pihen oly korlátlan Földi II; "Hofvai magam",
ra hagyott, s én egyik legrárat a másik fölé ra"
kane, de egyikkel sem vagyok megelégedve, mert
nem bígyerkeset mottól a "karakok fölébe, mint
pap a testust, mint ha mondanám: "higyeter, ne
relem, hanem az irásnak; mert meg van írva
anno etc s etc, hogy "birta megérkedik &c"

De én, szótáram s akaratom ellenére, hork"
kasan is untatlak e pedantériával: becélyünk
irvendeséb tárgyakról. Elővör is az igéret csak
vör jó, ésem a kőrösre kirándulást; egyébiránt
okajjúrt art az ünnepet, aimbis Sulusa kétehetik,
hogy lyutai mozgóvá teleré magát egy kömnyen.
Legalább a "valamellyik" jó oly határokatlanul hangy
kik; működig volna art mielőbb prefixi tepni"
nusa változtatni. Majd megjööm én, mikor
lett néhány napi frünidünk, s így intérrük
a dolgot, hogy ne legyen kénytelew iskolával
foglalkozni az "erőműnny" alatt. No de sorra
vettem az ikeneteket.

1., 2. Lövös irántam figyelmét a legfor.
robb köpöréttel fogattam — add át üdvözlésemet.

2. Nem különben Reménynek is, kimeré dírat,
csarnoki cikkeitől még ugyan csak az első körle"
mennyt olvastam, s art hírem teljes igaza van
J. Terenc ellenében, legalább én eleve úgy fogtam
fel Miklós garbit, mikép ő eláallítja. Felér,
hogy a hátralevő reia miatt pírulnom kell, pírul"
nom most, midn Földi (d. h. az enyéim) nem, af
vita" többé "s illo" volna vör csöndesen a part
alatt hagyni. Mert vándol a lelki ismerek, hogy
én is egy voltam aról körül, kik a magyar köb"
lévétel megtaktakák, behorván a nyers, pírvas

lehet, s melly ellen Karinyer J. kibel, s melly miatt
meg Bulem Károly is (lásd Költészet Korai) kétségbe
esik. Áttan meg, minden új dicséret, a mi Tolchinn
ra irányoztatik, ráin névvel treurehangyát foglul
magában; mert meg most is arua szept remények,
nél vagyok, mellyeket 844-ben táplált felvétel
az iródatom; pedig két év sok idő, s bizony
már én is "hel' merro camino di nostra vita"
ballagok, mint Dante, mikor a "d' inferno" kapui
megnyitlak elötte. Aronban — oly iró elismerése, oly
ember vonakalua, mint Kemény, sokkal besebb elöl,
sem, hogy sem az igazán megérdemleni legforrábban
ne öhaftsam.

3.) Csengeri köpöntését síves üdvözléssel irrom,
kone, is köpöntés Damajántit. Mindhatom ked
vel ajándék. Lyrás is epokot oly bajos vegyűrköbeu
fokaleu elvertem. A hattyú, az ember válaarása
isteneu körül, a kölgg, ki fejéuér kosi törgeiét meg
ismeré 8c. 4c, maütalan vérség. — Ad vocem
ajándék: ha Csengeri síves lenne Macaulay gít
fürelét megindeni, mint igérte, beköthetém.

4.) Gyulait is köpöntöm: a Marist, Cartha
go romjain. Legy síves megmondani neki, hogy
jobbítsa meg magát, s irjos gyakran affele
pesti pletykákat. En itt úgy elmaradtam a vi
lágól, nem tudom, mi történik füvárosjában
a provinciának: jól esné, ha néha, ~~itt~~ arar,
minél gyakrabban, tudósina, mi történik az iró,
Dalni couliffak magúit. Add át neki ölelése,
met, plastic, s "körböl".

Pákhó ölelem.

barátod
Aranyt